

**ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI FAKULTA
PRÁVNICKÁ**

Katedra ústavního a evropského práva

Studijní program: Právo a právní věda

Studijní obor: Právo

Posudek diplomové práce

Rozsah závaznosti judikatury a princip veřejnosti práva

Diplomant: **Nikola Šlapáková**
Vedoucí diplomové práce: **JUDr. Monika Forejtová, Ph.D.**

Úvod:

Diplomantka Nikola Šlapáková, studentka magisterského studijního programu Právo a právní věda (obor Právo), si jako téma své kvalifikační práce vybrala téma Rozsah závaznosti judikatury a princip veřejnosti práva.

Obsahové hodnocení práce:

Diplomová práce je rozdělena do šesti kapitol (1. Úvod; 2. Ústavní základy právního systému ČR; 3. Ústavní soud České republiky; 4. Závaznost rozhodnutí; 5. Judikatura Ústavního soudu; 6. Princip veřejnosti práva), které se dále vnitřně člení na subkapitoly. Jádrem práce se tak nachází v kapitole č. 4 a 6 předložené práce.

V Úvodu práce diplomantka si stanovila cíl práce, a to „zabývat se především závazností rozhodnutí Ústavního soudu (...), osvětlit problematiku závaznosti rozhodnutí Ústavního soudu“, přičemž cílem diplomantky bylo i srovnání „průběžně v celé práci závaznost judikátů kontinentálního systému s precedenty v anglo-americkém systému.“ Tomuto cíli však předložená práce neodpovídá.

Ve druhé kapitole se věnuje ústavním základům právního systému, kde charakterizuje ústavní pořádek ve smyslu čl. 112 odst. 1 Ústavy České republiky (zde autorčin překlep na str. 4), zákonodárnou moc v Ústavě, Listinu základních práv a svobod. Dále nelogicky a nesystematicky přechází k soudnímu rozhodnutí (str. 6), aby vzápětí pokračovala zákonem o Ústavním soudu (str. 7 - 8).

V kapitole třetí (str. 9 - 33) se diplomantka věnuje Ústavnímu soudu České republiky, dějinnému vývoji, ústavní a zákonné úpravě, kde diplomantka hovoří o Ústavním soudu jako o „správci ústavnosti“ (?), jehož „základním přežitkem pro posouzení je aplikace ústavní normy, a to především Ústavy“ (str. 13). Diplomantka se nepřiklání k názoru, že Ústavní soud je vrcholnou institucí soudního systému, to však žádný konstitucionalista neuvádí. Zajímavou okolností pro autorku, absolventku předmětu Ústavní soudnictví, Ústavní právo 1, 2, je i to, že nemůže řízení zahájit ex offio, ale pouze na návrh zákonem určených subjektů (str. 14). Tuto záležitost by však měla diplomantka již dávno vědět. Vzhledem k tématu práce bylo záhodno tuto kapitolu zkrátit.

V následující kapitole se věnuje již otázce závaznosti rozhodnutí, která by měla být z hlediska kvalitativního nejropracovanější a z hlediska kvantitativního nejrozsáhlejší. Diplomantka se však pomyslnému jádru práce věnuje pouze na 13 stranách (str. 34 - 46). Po této kapitole následuje kapitola s názvem Judikatura Ústavního soudu, kde po důležitém nálezu, který se vztahuje k předmětné problematice (nález IV. ÚS 301/05), zcela nelogicky přechází k zásadě

materiálního právního státu (nález vztahující se k otázce podstatných náležitostí demokratického právního státu, nález Pl. ÚS 27/09), kterážto měla být zmíněna v úvodu práce, neboť se jedná o zásadu základní a tím i úvodní, a v autorčině pojetí se však jedná o zásadu neortodoxně vloženou až na str. 46. V kapitole šesté se pak věnuje principu veřejnosti, který měl být, dle názvu zvolené diplomantkou, dalším styčným bodem předložené diplomové práce. Bohužel autorka tomuto principu věnovala pouze 6 stran (50 - 55). Práce obsahuje jednostránkový závěr, ve kterém shrnuje, spíše než závaznost rozhodnutí Ústavního soudu, jeho postavení v ústavním systému.

Formální zpracování:

Předložená diplomová práce je sepsána na 55 stranách (str. 2 - 56), čímž je stanovený limit pro rozsah tohoto druhu kvalifikační práce dodržen. Práce je doplněna o anglické resumé (str. 57), obsahuje soupis použité odborné literatury i přehled použité judikatury (str. 58 an.). Použitá literatura, ve které jsou i nepřesnosti (str. 58, kde namátkou Teorie práva z roku 2013 je monografií prof. A. Gerlocha, dále dalším autorem Komentáře k ZÚS není prof. Klíma, ale prof. Filip, a mnoho dalšího) se mi jeví jako nedostatečná. Citace, poznámky a odkazy pod čarou (celkem 125) jsou provedeny v akceptovatelném formátu.

Otázky k ústní obhajobě:

Diplomantka by se měla u ústní obhajoby zabývat blíže těmito otázkami:

- 1) Má Ústavní soud ČR kompetenci rozhodovat o ústavnosti zákonných opatřeních Senátu Parlamentu České republiky?
- 2) Může Ústavní soud ČR zrušit ústavní zákon ?

Závěrečné hodnocení:

Celkově je práce neorganická, nesystematická, která vykazuje vady významného charakteru, na které vedoucí práce upozornila již shora. Jak již bylo řečeno, tak si diplomantka stanovila v úvodní kapitole cíl práce, kterým „*zabývat se především závazností rozhodnutí Ústavního soudu (...), osvětlit problematiku závaznosti rozhodnutí Ústavního soud*“, přičemž cílem diplomantky bylo i srovnání „*průběžně v celé práci závaznost judikátů kontinentálního systému s precedenty v anglo-americkém systému.*“ Tomuto cíli však předložená práce neodpovídá. Práce se spíše věnuje ústavnímu postavení Ústavního soudu. Problematika práce se koncentruje do dvou „útlých“ kapitol (4 a 6, str. 34 - 45 a str. 50 - 55), tedy v souhrnu necelých 20 stran textu předložené diplomové práce. Stranou pak zůstává autorčin záměr a to konfrontovat (srovnávat) průběžně v celé práci angloamerickou a kontinentální úpravu a decizní činnost. Ke kritice kvality práce a možná i znalostí diplomantky lze ještě dodat, že Ústava ČR nemá 122 článků (str. 4 práce).

Písemné zpracování předložené diplomové proto k obhajobě **nedoporučuji**.

Dle ověření systémem pro odhalování plagiátů THESES.CZ vykazuje práce 0% shodu s jinou prací.

V Praze dne 10. dubna 2015

JUDr. Monika Forejtová, Ph.D.

